

Bozóky Albertné És Lánya, Mariann

A kisgyerek a képen én vagyok, mellettem az anyám Bozóky Johanna. 1932-ben készült a kép Budapesten, ekkor még csak két éves voltam. 1930-ban születtem. Anyám, Bozóky (szül. Seidenfeld) Johanna Petrozsényben született, 1903-ban, négy évet járt gimnáziumban. Tudom, hogy hogyan ismerkedtek meg a szüleim. Volt egy nagynéném, édesanyámnak az unokatestvére, Viktória, aki édesapám fivérének, Emilnek volt az első felesége. Ott ismerkedtek össze, a családban. Édesanyám gyakran jött fel Erdélyből, Budapesten az unokanénjénél szállt meg, egyéb rokonai is voltak ott, apám természetesen látogatta a fivérét, és így találkoztak. De szerelmi házasság volt, nem mások által megszervezett. A család pénzügyi helyzete elég jó volt, minthogy apám nagyon jól keresett. Ő közgazdász volt, egy élelmiszerüzem főkönyvelője, valamiféle import-export cég volt, körülbelül húsz személy dolgozott a keze alatt. Apám már nem dolgozott a fivérével, miután annak a gyára 1933-34 táján csődbe ment. Anyám háztartásbeli volt, a háztartást vezette. Budapesti lakásunkat béreltük, tulajdonképpen egy négyszintes ház egyik lakása volt a Csáky utcában, a 33-as szám alatt. Nagyon szép, tágas lakás volt, vezetékes vízzel és villannyal, és gázzal fűtöttünk. Három szobánk volt: egyik volt az enyém, aztán egy nappali szoba meg a szüleim hálósobája, no meg fürdőszoba, konyha, hall. A bútort az elég modern volt a kor ízléséhez képest. Volt hűtőszekrényünk is, nem olyan, mint a mostaniak, nem elektromos, de azért működött: hetente kétszer jött a jeges szekér, anyám vett jeget, berakta a jég szekrénybe, lent, egy jégtartó dobozba, néhány napig eltartott. Hátul volt egy kis kert, de több család osztozott rajta. Csak a pihenésre szolgált, nyaranta kigyűltek a szomszédok, de nem természetek semmit benne. Anyámnak volt egy segítője a házban, egy bejárónő, aki hetente egyszer jött, takarított, aztán jött tavasszal meg ősszel, amikor anyám a nagytakarításokat csinálta, vagy amikor sok volt a mosnivaló. De főzni anyám főzött. Nem volt kóser, mert az nagyon drága volt, meg aztán a lakásban nem is volt megfelelő konyha, hogy két külön asztalunk legyen az edények számára, külön kályha és edények, gond volt a hellyel is meg a költségekkel is. Édesanyám péntek este meggyújtotta a gyertyákat, és elmondta az áldást, elkészítette a hagyományos vacsorát: péntek estére általában kalácsot készített, tejeskávét ittunk kaláccsal. Szombaton tyúkhúsleveszt ettünk pászkalisztból készített galuskával. Süteményt is készített Purimra, például hámántáskát. Édesanyám szombaton soha sem dolgozott semmit, az elkerülhetetlen tennivalókon kívül. Amikor

nagyon kicsi voltam, anyám karácsonyfát állított, egy kicsi fát, minthogy egy két-három éves kisgyerekeknek nem lehet azt mondani, hogy te zsidó vagy, a másik keresztény, és a házban minden gyermeknek volt karácsonyfája, láttam, amikor náluk voltam. Ajándékot nem kaptam, amikor aztán megértettem, hogy én zsidó vagyok, édesanyám többé nem állított fát